

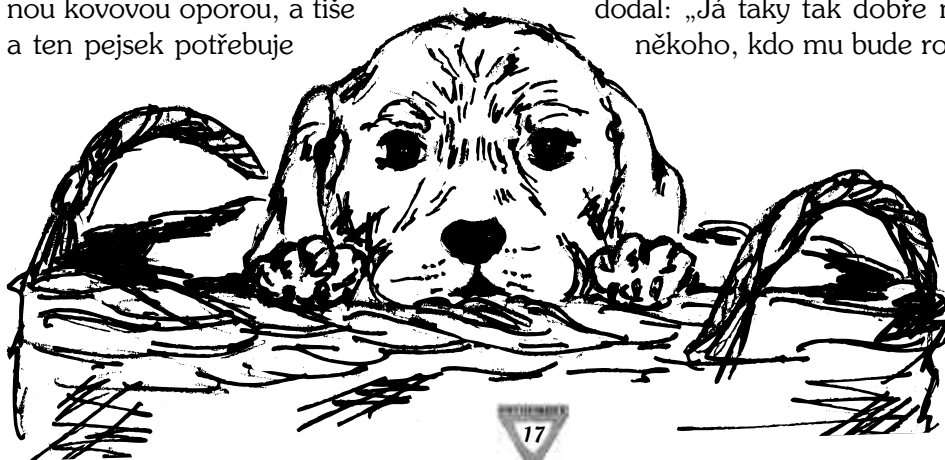
PATHFINDER

Každý má svou cenu

Naše kamarádka z tábora, Anička, mi jednou vyprávěla moc zajímavý příběh „pro zamýšlení“. Musela jsem se nad ním zamyslet hned dvakrát, nejprve nad příběhem a pak znovu nad tím, jak všímavá k potřebám ostatních je tato dvanáctiletá dívka. Možná při jeho čtení přivřete oči, abyste si celý příběh dokázali lépe představit, ale, prosím, otevřete srdce pro ty, kteří vás potřebují...

...V tom příběhu se vypráví o jednom majiteli obchodu s potřebami pro chovatele, na jehož dveřích visela cedulka „Prodám štěňata“. Jednoho dne šel kolem malý chlapec a majitele se ptal, za kolik že ta štěňata prodává. Kupec mu odpověděl, že za třicet dolarů. Tomík, tak se ten chlapec jmenoval, zalovil v kapse a vyndal všechno, co měl: dva dolary a padesát centů. Smutně se podíval a zeptal se, zda si může malé pejsky alespoň prohlédnout. Prodavač nemohl jinak, usmál se a zapískal. Nato přiběhla psí maminka s pěti štěňátky; všechna radostně hopsala kolem, jen jedno za nimi pokulhávalo. Prý je ten maličký chromý na jednu packu a bude kulhat celý život. Tomík se okamžitě rozhodl. Chce koupit právě toto štěňátko. Prodavač se ale velmi zdráhal prodat mu „takového“ psa a nabízel jej zadarmo. Chlapec se rozzlobil: „Jste hodný, ale já nechci, abyste mi ho dával. Ten pejsek má stejnou cenu jako všichni ostatní a já ji chci zaplatit. Teď vám mohu dát to, co mám s sebou, ale každý měsíc vám budu splácet padesát centů.“ Tomu obchodník odporoval: „Přece bys nekupoval ‚takového‘ psa“. Nikdy s tebou nebude běhat, skákat a hrát si jako jiná štěňata.“ Tomík se sehnul, vyhrnul nohavici svých kalhot, kde se ukázala chromá noha s připevněnou kovovou oporou, a tiše dodal: „Já taky tak dobře neběhám a ten pejsek potřebuje někoho, kdo mu bude rozumět.“

HEIDY

Náš první tábor **Nesyta 2001**

Začal mimořádnou bouřkou ve vesnici; takovou, že i stromy padaly přes cestu a blesky byly tak intenzivní, že jsme nepotřebovali ani baterky. Do dvou hodin do rána jsme nespali a modlili se nejen o ochranu našeho tábora (aby nám déšť nesplavil stany do údolí), ale hlavně o ochranu dětí. Většina byla na táboře poprvé, takže prošly pořádným „křtem“ přírody hned první noc.

Ale to nejhorší nás teprve čekalo v podobě dvou přepadů (trochu moc na první tábor, ne?) a pokaždé jsme přišli o vlajku. Kapitánovi Ešusovi s četařem Čutorou nakonec nezbylo nic jiného, než vlajku po noční návštěvě jejich kasáren a hlavně auta, které přišlo o několik důležitých součástí – bez kterých nebylo schopno provozu – vyměnit za tyto věci. Táborníci ani my vedoucí jsme se opravdu nenudili, protože za pár dnů jsme byli opět přepadeni a opět bez vlajky. Tak jsme založili JANOS (jaroměřská národně-osvobozenecá strana). JANOS po úspěšné trestné výpravě do vzdálenějších míst nepřivezl vlajku, ale zajatce. Vyjednávání trvalo do odpoledních hodin, ale nakonec po dramatických okamžicích vše úspěšně skončilo a vlajka byla znovu na svém místě.

Každý den jsme prožívali dobrodružství s profesorem Gandalfem a bránou času jsme se dostali do doby před potopou. Ale nejvíce nás zaujalo rozmnožování hřiven podle biblického příběhu zapsaného v Lukášově evangeliu – o služebnících s pěti, dvěma a jednou hřivnou. Každý si založil živnost v podobě pradlen, sluhů, malířů, úředníků aj., ale nebylo snadné si hřivny udržet. Lákadla byla velká – různé bazary, kolo štěstí aj. Tady se projeví „šetřilci“ i „utráceči“, ale nenašel se nikdo, kdo by těch 90 hřiven, které dostal do začátku, „zakopal“.

Moc pěkné chvíle jsme prožili u táboráků, u večerních zamyšlení a u slibového ohně Slávky a Evy. Všichni se moc těšíme na další, druhý ročník tábora.

Děkujeme skautům z Náchoda za zapůjčení tábora i vybavení, Klubu Pathfinder Praha za podporu, rodičům za důvěru a zvláště milému Bohu na ochranu a péči.

Za oddíl Sirius

MARUŠKA

My chceme vlajku!...

tak a máš to – pořádný monzun, ty ospalče... i když jsi vedoucí

...a zpívali jsme zvesela, dokud nám lampa hořela

„Profesore Gandalfe, kam se podíváme dnes?“

...mráz po zádech a studený pot – roztřesený podpis na hrobě...

„Slibuji...“

odpolední klid – uáá, to by se hajalo

tak, a tady jsme všichni

**Možná, že zdá se vám býti
toto předčasné, však přij-
měte všichni dobrodruzi
toto pozvání:**

**3.-5.5. 2002 se bude konat
tradiční Robinzonáda, akce
pro všechny smělé Path-
findery, tož tužte se a pilně
připravujte. Víkend pak
tento se jistě ukáže...**

Kalendář akcí SR 2002

- 20.-21. 4. SAD – Kežmarok
- 10.-12. 5. Pieseň v službe evanjelia –
B. Bystrica
- 18. 5. Okrskové kolá súťaže „Genesis“
- 24.-26. 5. Vodcovský špeciál
- 1.-2. 6. Okrskové stretnutie
pathfinderov – Prešov
- 15.-16. 6. Múzička – celoslovenské
stretnutie v Bratislave
- 30. 6.-7. 7. rádcovský kurz,
Flag camp – Pacov
- 30. 6.-14. 7. Knižná evanjelizácia
mládeže
- 7.-14. 7. Biblický týždeň,
Flag camp Topoľčany
- 14.-21. 7. Týždeň zdravia,
Flag camp Pov. Bystrica
- 21.-28. 7. Únijné camporee Samopše,
týždeň KD
- 28. 7.-11. 8. Mladí mladým – Srbsko
- 4.-11. 8. Mladí mladým – Pacov
- 12.-25. 8. Tábor na Pacove – Levice
- 1. 9. Deň modlitieb za deti
- 21. 9. Deň Pathfinderov
- 20.-22. 9. Východná Vysoká – V. Tatry
- 26.-29. 9. Jesenné stretnutie
detí – Pacov
- 31. 10.-3. 11. Radcovský špeciál
- 29. 11.-1. 12. Únijná múzička
na Morave

Brloh Martinských vlčat

**Písal sa rok 2001, presnejšie 27. december,
a ručičky na hodinkách ukazovali 10 hodín.
Pred brloh Martinských vlčat konečne dorazilo
aj to posledné. Premiestňovanie z jedného
miesta na druhé však nie je vôbec jednoduché,
veď momentálne kraluje pani zima.**

No vlčatá sa
aj teraz vydali
na hodinovú
púť, ktorej
cieľom bola
chata na Mar-
tinských strá-
ňach. Pri
vstupe do
chaty – ako

vždy – dominovala snaha uchmatnúť si čo najlepšie miesto na spanie. Vlčatá sa však pri piecke dlho neohriali. Ťahalo ich to von cez deň aj večer, keď mali v lese hľadať čarovný strom s cukríkovým ovocím, či plamienky sviečok, pri ktorých sa skrývali obrázky. Večer hier, pesničiek, papkania mamičkiných koláčov sme doplnili mierne oneskoreným pripínaním sľubových odznakov. Druhý deň, krásne snehobiely, bol pre deti ako stvorený.

No poobede už prišla na rad menej obľúbená činnosť - zbalit si veci, urobiť poriadok a vydať sa na cestu k brlohu. Možno sa vám, ktorí čítate tieto riadky, zdá čas strávený na chate krátky,

no my, vlčatá, máme na čo spomínať, veď to bola naša prvá zimná vlčiar-ska akcia.

OLGA

Jaká byla Vločička 2002?

...měli jsme možnost zažít spoustu zajímavých věcí. V pátek jsme si společně začali sobotu song servisem a zamyšlením a pak už hajdy na kutě. Byla nás plná tělocvična, vždyť se nás sešlo více než 100. No a v sobotu hned ráno jsme zahájili znělkou Vločičky. Pak následovalo zajímavé kázání Petra Adameho, při němž jsme mohli napsat SMSky našemu milému nebeskému Otcí. Pak jsme si vyzkoušeli naše vědomosti v Biblickém testu, který byl pro nás jakýmsi předkolem a přípravou na další ročník soutěže Stezka písmáka. I odpoledne jsme tyto znalosti zdokonalovali pomocí hry, při níž jsme na vločkách cestovali do Kanánu. Velikému nadšení se nevyhnulo samozřejmě večerní koupání v bazénu s toboganem a také pozdně večerní turnaj v piškvorkách a soutěž o nejrychlejšího loupače brambor. Radost z vítězství, ale i účasti byla nemalá... V neděli jsme pak, za pomoci Ančete a Kuby, zachraňovali Patermanovic rodinu v Krakonošově zahrádce. Tím, že jsme pomáhali selce drobnými pracemi, jsme pro ni získávali korálky. A pak už, po závěrečném vyhlášení a ukončení, jsme se začali balit. Škoda, že to hezké vždycky tak rychle uteče...

DANY

CO PYTHAGORAS NEVĚDĚL aneb tajemství „Pathfinderů“ trojúhelníku

To se jednou podrbal antický mudrc za uchem, sečetl čtverce nad přeponou a měl vyděláno. Jeho čin vešel pak do učebních osnov a pod názvem „Pythagorova věta“ se stal noční můrou nejednoho školáka. Trojúhelníky tu však nejsou jenom proto, aby nám kazily vysvědčení! Geometrický obrazec ohraničující jeden celek o třech stranách, třech úhlech s třemi vrcholy je též jedinečným symbolem.

O čem vypráví? – O jediném mocném Bohu, který se k nám lidem sklání jako milující Otec, přišel sloužit jako Syn a naplňuje svět svou mocí jako Duch svatý. O Bohu, který nás stvořil ke svému obrazu jako bytosti vnímající své okolí skrze tělesné, psychické a duchovní vybavení.

Právě vlivem na tyto tři strany osobnosti mladého člověka chceme nastavit tři úhly pohledu na svět. A to skrze lásku, víru a naději v nový začátek, tentokrát už bez hříchu, a dospět touto stezkou ke třem vrcholům života:

- A) Vědomí vlastní hodnoty
- B) Pozitivní vztah ke svému okolí a bližním v něm.
- C) Úcta k Bohu Stvořiteli.

Není to cíl právě malý! Modleme se za všechny, kterých se dotkla Boží láska ve své hloubce, šířce a výšce, přijali znamení trojúhelníku na svůj rukáv a stanuli na bitevním poli světa v zápase o mladá srdce (symbolizované červenou barvou), se štítem víry a mečem Božího slova.

K4

VLOČIČKA

2002

SNEM

KLUBU PREISKUMNÍK - PATHFINDER

Snem klubu Preiskumník – Pathfinder

V piatok 18.1. sme sa pomaly zišli do chaty na Pacove. Čakalo nás slávnostné a zároveň dôležité stretnutie – snem Klubu Prieskumník – Pathfinder.

Po vzájomnom zvitání, registrácii a večeri sme si začali spoločnú a krásnu sobotu. Vymenili sme si nové zážitky a skúsenosti z doterajšej práce s deťmi. V sobotu ráno sme sa už zišli v plnom počte – 33 delegátov z oddelenia Klubu Pathfinder, detskej sobotnej školy, oddelenia mládeže, Flag Campu a Amicusu a 3 pozorovatelia z Čiech - pri vztýčení vlajky a slávnostnom začiatku.

V dopoludňajšej pobožnosti sme počúvali zamyslenie br. Komoru. Viedol nás v ňom k vztýčeniu ďalších cieľov práce s deťmi a mládežou. V podobnom duchu sa niesla aj biblická úloha.

Po dobrom obede sme otvorili rokovanie snemu. Agenda obsahovala 13 bodov, o ktorých sa diskutovalo. Čítaním z listu Židom 10,35-39 sme si ukončili tento krásny sobotný deň.

Rokovalo sa do neskorej hodiny. Boli sme unavení, no Fero Turóci sa postaral o naše rozptýlenie. O desiatej večer sme vyliezli na kopec a každý si vyskúšal prostriedok pre 5-člennú posádku – koryto na lyžiach. To nás prebralo. Boli sme uistení, že sa to určite neprevráti. No výnimky potvrdzujú pravidlo...

Život nie je iba zábava, a preto po sánkovačke a nočnom odpočinku nastala nedela a ďalších šesť bodov agendy pred nami. Aj tieto sme zvládli a pristúpili k poslednej časti snemu – vyhláseniu prijatých rozhodnutí. Medzi ne patrilo aj toto: „Cieľom Klubu Pathfinder je viesť deti a mládež k odovzdaniu sa pre Ježiša Krista a k službe.“

Práca, ktorú sme cez víkend urobili, nebola jednoduchá. Obsah snemu sme naplnili a slávnostne ho ukončili stiahnutím vlajky a hymnou Klubu Pathfinder.

Snem je za nami, a pred nami dva roky novej práce. Čo povedať na záver? „*Teda nezhodte svojej smelosti, ktorá má veľkú odplatu. Lebo Vám je trpezlivosti treba, aby ste si vykonávajúc vôľu Božiu odniesli zasľubenie.*“ (Žid. 10,35.36)

MIRKA MIKOVÁ

Podakovanie: Chceme sa všetci poďakovať rodine Činčalovej, ktorá sa o nás krásne starala počas doterajších stretnutí na Pacovskej chate, či už dobrým jedlom, údržbou chaty, ale aj milým slovom a úsmevom. Máme vás radi – **ĎAKUJEME!**

Rubrika nejen pro každého, kdo ač stojí opodál, dívá se s očima dokořán

Na pokraji „smrti“ mrazem, ale stálo to za to...

NEOFICIÁLNÍ VŮDCOVSKÝ SPECIÁL JIŽNÍHO KŘÍŽE

Byl polární večer v podhůří Jizery. Tři postavy na lyžích s batohy na zádech kráčely temnou ulicí. Náš původní plán – vylézt na nejvyšší horu Čech, byl pro neuvěřitelné množství čerstvého sněhu neuskutečnitelný, a tak jsme vyrazili na běžkách do nočních kopců v okolí přehrady Souš. Několikakilometrové stoupání bylo náročné, zdálo se, že jízda na těchto prkýnkách je úplná hračka, ale... hodinu před půlnocí jsme se rozhodli hledat místo na spaní. Sundali jsme lyže a hurá mezi stromy, tam méně fouká. 30ti metrový úsek jsme zdolávali dlouhé minuty, boříce se do hlubokého sněhu. Ráno nebylo snadné opustit vyhřáté spacáky a obléci se do promrzlého oblečení. Museli jsme nashromáždit veškerou vůli, abychom sbalili stan a znovu naplnili své batohy. Jízda takovýmto terénem není žádná hračka. A zvednout se s batohem na zádech z hlubokého sněhu je také velmi nesnadné. Energie ubývalo, pomalu se stmívalo a civilizace stále v nedohlednu.

Přemýšlím nad tímto časem stráveným uprostřed přírody a uvědomuji si, že práce s dětmi se podobá naší výpravě za dobrodružstvím. Na začátku jsou velké plány, nápady a cíle. Pak přijde den D, objeví se první nepředvídatelné skutečnosti, první kopce a kluzké úseky. Sil je však dost, vše kolem je krásné, chuti a energie je plný batoh. Měsíce pravidelných setkání s malými Pathfindery prověří – podobně jako

noc ve stanu na zmrzlém sněhu. Ještě máš podobné nadšení jako na začátku? Ještě jsi plný chuti a nápadů? Posléze zjistíš, že teď tě čekají ty nejnáročnější úkoly. Máš chuť to vzdát, nebo se postě zvedneš a půjdeš dál? Vytrváš-li, odměnou ti jsou úsměvy dětí, podobně jako nádherně zasněžená příroda okolo. A později radostný rozhovor s někým, komu jsi kdysi pomohl zvolit správný směr. A to je víc než pohodlí, na něž si za pár let ani nevzpomeješ. Práce s dětmi je běh na dlouhou trať. Běh náročný, ale také krásný a radostný. Být Pathfinderem znamená jít vpřed. A nejen to. Být tím, kdo hledá směr, a to nejen pro sebe. Být Pathfinderem znamená žít podle vzoru Ježíše. Ježíše, který přišel, aby hledal ty, kteří zabloudili. Být Pathfinderem má smysl. Znamená to úsilí, znamená to život. A to stojí za to.

Přeji každému, kdo vykročil na tuto zajímavou a dobrodružnou výpravu, mnoho sil a nových nápadů.

DAWY